

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/117/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813211873
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2014:7813211873.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu Československá obchodní banka, a. s., so sídlom Česká republika, Praha 5, Radlická 333/150, IČ: 00001350, práv. zast. Mgr. Roman Ambrož, advokát, so sídlom Bratislava, Mikulášska 29, proti žalovanému Š. Y., O.. XX. XX. XXXX, O. V. E., Č. XXX, v konaní zastúpený ustanoveným opatrovníkom, U.. U. M., zamestnancom tunajšieho súdu, o zaplatenie 23.604,91 Kč s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 16.674,58 Kč, kapitalizovaný zmluvný úrok vo výške 4.681,31 Kč, zmluvný úrok vo výške 16,90 % zo sumy 15.000,- Kč za čas od 16. 10. 2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 16.674,58 Kč za čas od 03. 02. 2012 do zaplatenia, spolu v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšujúcej časti súd žalobu zamieťa.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 728,02 Eur, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 17.073,58 Kč, spolu s kapitalizovaným úrokom vo výške 4.681,31 Kč, kapitalizovaným zákonným úrokom z omeškania vo výške 1.850,02 Kč, úrokom z omeškania vo výške 16,90 % ročne zo sumy 15.000,- Kč za obdobie od 16. 10. 2013 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania zo sumy 17.073,58 Kč od 16. 10. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzavrel so žalovaným Zmluvu o postžirovom účte, na základe ktorého bol žalovanému zriadený postžirový účet. Prostredníctvom žiadosti o poskytnutie úveru, požiadal žalovaný o úver formou možnosti prečerpania bežného účtu do debetu, tzv. kontokorent. Žalobca žalovanému oznámil písomne v oznámení o poskytnutí povoleného prečerpania postžirového účtu, úverový rámec do výšky 15.000,- Kč. Žalovaný prečerpal bežný účet, dostal sa do debetu a tým bol povinný splatiť vyčerpanú čiastku úveru. V zmysle Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie účtu (ďalej len „OP“), bola dohodnutá splatnosť úveru, v zmysle ktorej bol žalovaný povinný zaistiť na bežnom účte prostriedky k úhrade mesačných úrokov z vyčerpanej istiny. Úroky bola splatné vždy k poslednému dňu v mesiaci, podľa bodu 15 OP. V zmysle bodu 23 písm. f.) OP bol žalovaný povinný splatiť vyčerpanú čiastku úveru najmenej jedenkrát za obdobie 6 mesiacov. Žalovaný dlžnú čiastku neuhradil v termíne splatnosti. Z toho dôvodu si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie nesplatených častí úveru, kapitalizované zmluvné úroky, kapitalizované zákonné úroky z omeškania a tiež zmluvný úrok z istiny až do celkového zaplatenia dlhu.

Súd skúmal, či je daná právomoc tunajšieho súdu, keďže žalobca je subjektom s cudzou štátnou príslušnosťou, jeho sídlo je v Českej republike a žalovaný je občanom Slovenskej republiky, s trvalým pobytom v obci Č., D. E..

Podľa ust. § 37 Zákona č. 97/1963 Zb., ak ďalej nie je ustanovené inak, právomoc slovenských súdov je daná, ak osoba, proti ktorej smeruje návrh (žaloba), má na území Slovenskej republiky bydlisko alebo sídlo a ak ide o majetkové práva, ak tu má majetok.

Podľa čl. 15 bodu 1 Nariadenia rady /ES/ č. 44/2001 zo dňa 22. 12. 2000, vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú

dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 bod 5, ak ide

a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky alebo

b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo

c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takúto činnosť do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

Podľa čl. 16 bodu 1,2 uvedeného nariadenia, spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch členského štátu, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa.

Druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

V danom prípade je daná právomoc tunajšieho súdu na základe princípu všeobecnej právomoci slovenských súdov, keďže osoba, proti ktorej smeruje žaloba, má na území Slovenskej republiky bydlisko. Pre účely posudzovania nároku, súd použil ako rozhodné právo, právo Českej republiky, na území ktorej vznikol uplatnený nárok.

Tunajší súd vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 20Ro/281/2013-38 zo dňa 19. 11. 2013, ktorý bol zrušený pre nemožnosť jeho doručenia žalovanému uznesením č.k. 20Ro/281/2013- 52 zo dňa 03. 04. 2014.

V priebehu konania nebolo možné zistiť miesto pobytu žalovaného, z toho dôvodu mu súd ustanovil opatrovníka uznesením č. k. 12C/117/2014-57 zo dňa 13. 05. 2014, v zmysle ust. § 29 ods. 2,6 O. s. p.

Na výzvu súdu žalobca dňa 09. 06. 2014 upresnil žalobný petít v časti uplatneného úroku z omeškania v percentuálnom vyjadrení za uplatnené obdobie od 16. 10. 2013. Žalobca upravil výšku úroku na 8,05 % ročne zo sumy 17.073,58 Kč za obdobie od 16. 10. 2013 do zaplatenia. Súd uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 10. 06. 2014 súhlasil so zmenou žaloby.

Na opakované výzvy súdu na predloženie relevantných listín súvisiacich s poskytnutím úveru žalovanému, žalobca doručil súdu listiny, v zmysle ktorých malo byť zrejmé, ako bol čerpaný úver žalovaným, pretože pôvodne doručené listiny sa vzťahovali k inému klientovi, nie k žalovanému. Žalobca doručil zoznam transakčných kódov zobrazených v histórii účtu žalovaného, ktorý obsahoval prehľad čerpaní z úverového účtu žalovaného aj prehľad splátok. Splátky nachádzajúce sa v tejto histórii účtu CMD, CMD+, označené zelenou farbou, znamenali čerpanie účtu a splácanie účtu boli vyjadrené

skratkou CMP, CMP+, vyznačené ružovou farbou. Posledný výber uskutočnil žalovaný dňa 28. 01. 2012, čím sa dostal na výšku dlžnej sumy 15.000,- Kč, pred týmto čerpaním bola dlžná 14.996,20 Kč. Zmluva o kontokorrente bola uzavretá dňa 28. 03. 2011. Žalovaný v mesiaci marec 2011 prečerpal sumu 15.000,- Kč na istine. Do 31. 03. 2011 neuhradil splátky, najbližšiu splátku uhradil až dňa 06. 04. 2011 vo výške 15.040,10 Kč, ktorou uhradil celú vyčerpanú dlžnú sumu a úroky. Následne žalovaný uskutočňoval ďalšie výbery a vklady. Posledná splátka, ktorú uhradil žalovaný a ktorá sa mu započítala na dlžnú istinu a úroky, bola vykonaná dňa 05. 01. 2012, pričom žalovaný neuhradil do 31. 01. 2012 povinnú splátku. Následne žalovaný uhradil tri splátky, dňa 06. 02. 2012, 20. 02. 2012 a 06. 03. 2012, ktoré sa mu započítali na poplatky v celom rozsahu. Z toho dôvodu žalobca vyčíslil zmluvný úrok v sadzbe 16,90 % ročne z dlžnej istiny vo výške 15.000,- Kč za čas od 31. 01. 2012 do 15. 10. 2013. Za rovnaké obdobie žalobca vyčíslil aj úrok z omeškania.

Žalobca v dôsledku omeškania s plnením platobných povinností, zaslal žalovanému upomienku dňa 03. 02. 2012, výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky dňa 15. 02. 2012, opakovanú výzvu k zaplateniu dlžnej čiastky dňa 05. 03. 2012 a poslednú výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky dňa 01. 04. 2012. Z historického výpisu je zrejmé, že žalobca účtoval dňa 03. 02. 2012 poplatok vo výške 300,- Kč, dňa 15. 02. 2012 vo výške 500,- Kč, dňa 06. 03. 2012 vo výške 500,- Kč a dňa 02. 04. 2012 vo výške 500,- Kč. Okrem toho účtoval žalovanému poplatok vo výške 19,- Kč za vedenie účtu za čas od januára 2012 do septembra 2013 vrátane, spolu 399,- Kč. Dlžné poplatky tvorili spolu sumu 2.199,- Kč. Žalovaný vyššie označenými splátkami zaplatil spolu sumu 125,27 Kč, ktorá bola odpočítaná z celkovú nároku na zaplatenie dlžných poplatkov a tým bola dlžná suma poplatkov znížená na sumu 2.073,58 Kč.

Súd požiadal žalobcu o jednoznačné vyjadrenie, v akej výške si uplatňuje zmluvné úroky z dlžnej istiny, vzhľadom k pripojeného listinného dôkazu, z ktorého vyplývalo, že oproti pôvodne dojednanej výške zmluvného úroku 16,90 %, sa s účinnosťou od 01. mája 2013 zmenila výška ročnej úrokovej sadzby na 17,90 % ročne. Žalobca jednoznačne uviedol, že trvá na výške zmluvného úroku 16,90 % z dlžnej sumy.

V priebehu konania žalobca vykonal úpravu žaloby v tom zmysle, že namiesto kapitalizovaného úroku z omeškania si uplatnil žalobca úrok z omeškania z dlžnej sumy 17.073,58 Kč vo výške 8,05 % ročne za čas od 03. 02. 2012 do 15. 10. 2013 do zaplatenia. V danom prípade súd považoval uvedený procesný úkon ako úpravu žalobného petitu, pretože žalobca sa domáhal zaplatenia toho istého nároku, len v tomto prípade si uplatnil úrok z omeškania v percentuálnom vyjadrení z dlžnej sumy za rovnaké obdobie a obdobie do budúca, až do zaplatenia dlžnej sumy.

Ustanovený opatrovník po prevzatí žaloby vrátane príloh, nenavrhol ďalšie doplnenie dokazovania, z toho dôvodu súd konal v jeho neprítomnosti v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Zo Žiadosti o poskytnutie úveru zo dňa 28. 03. 2011 vyplynulo, že žalovaný požiadal o poskytnutie úveru. Žalobca dňa 28. 03. 2011 oznámil písomne poskytnutie kontokorentu k účtu XXXXXXXXXX/XXXX do výšky limitu 15.000,- Kč. Úverový účet kontokorentu bol otvorený dňom vystavenia oznámenia o poskytnutí kontokorentu, dňom 28. 03. 2011. Ku dňu otvorenia účtu kontokorentu, bola úroková sadzba 16,90 % ročne, ročná percentuálna sadzba nákladov 19,99 % ročne a celková čiastka, ktorú mal zaplatiť žalovaný, predstavovala sumu 15.705,- Sk.

Žiadosti o poskytnutie úveru a oznámení o poskytnutí kontokorentu predchádzala žiadosť zo dňa 22. 12. 2009 o založenie postžirového účtu Junior u žalobcu. Z uvedenej žiadosti a následne z pripojeného podpisového vzoru je zrejmé, že číslo postžirového účtu Junior bolo XXXXXXXXXX/XXXX.

Súčasťou listinných dôkazov bola aj listina, z obsahu ktorej vyplynulo, že z účinnosťou od 01. 05. 2013, v prípade kontokorentu, došlo k zmene ročnej úrokovej sadzby na výšku 17,90 % ročne. Uvedená listina nie je datovaná, jedná sa len o výpis z databázy žalobcu.

Z pripojeného stavu účtu a stavu dlžnej sumy bolo zistené, že za obdobie od 30. 09. 2011 do 15. 10. 2013 predstavovala pohľadávka celkom sumu 23.712,92 Kč, z toho dlžná istina 15.000,- Kč, dlžné úroky 4.550,53 Kč, úroky z omeškania 1.863,06 Kč, dlžné poplatky 2.180,- Kč.

Vzhľadom na neplnenie si platobných povinností zo strany žalovaného, žalobca doručoval žalovanému písomné upomienky, a to zo dňa 03. 10. 2011, 03. 02. 2012. Okrem toho boli doručené výzvy na

zaplatenie dlžnej čiastky, a to dňa 17. 10. 2011, 15. 02. 2012, 05. 03. 2012 a posledná výzva na zaplatenie dňa 01. 04. 2012. Z upomienky a z výziev jednoznačne vyplynulo, že žalovaný si nesplnil svoju platobnú povinnosť, bol upozornený na zosplatnenie úveru a následné vymáhanie prostredníctvom súdu, čím sa zvýšila náklady konania.

Po pripojení platobnej histórie vzťahujúcej sa k žalovanému súd zistil, že uvedená platobná história sa vzťahuje k účtu č. XXXXXXXXXX, celkovo stav bol zaznamenaný až ku dňu 14. 07. 2010. Z účtu bolo zistené, že žalovaný priebežne čerpal z uvedeného účtu, do určitého obdobia zaplatil čerpané sumy. Posledný výber bol zaznamenaný do 28. 01. 2012, pričom dlžná suma ku dňu 05. 01. 2012 predstavovala 14.496,20 Kč, následne bolo zaznamenané čerpanie/výdaj dňa 09. 01. 2012 v sume 3,80 Eur a v sume 500,- Kč, pričom celková dlžná suma bola od obdobia 28. 01. 2012 vykazovaná vo výške 15.000,- Kč. Dňa 20. 02. 2012 a 06. 02. 2012 boli zaznamenané zo strany žalovaného platby vo výške 63,- Kč a 37,77 Kč, tie však boli započítané podľa stavu účtu do poplatkov.

Z pripojených Podmienok pre postžirové účty vyplynulo z bodov 76, 77, že peňažné prostriedky na účte úročí banka, vyhlasovanou ročnou úrokovou sadzbou. Úročenie je denné a úroky na účet sa pripisujú mesačne v prípade postžirového účtu. Ceny za poskytnuté služby účtuje banka podľa sadzovníka poplatkov na uvedený účet.

Z pripojených Podmienok pre kontokorent súd zistil, že v zmysle bodu 2 kontokorent poskytuje banka majiteľovi účtu vedeného v banke, od 18. roku veku. Kontokorentom sa považuje poskytnutie finančných prostriedkov formou povoleného prečerpania účtu. O uzavretí zmluvy rozhoduje banka, pretože na kontokorent nie je právny nárok. Zmluva je uzatvorená dňom doručenia oznámenia o poskytnutí kontokorentu klientovi. Podľa bodu 14,15,16 uvedených Podmienok, splácanie úveru sa uskutočňuje tým, ako nakladá klient s peňažnými prostriedkami na účte. Úrok z čerpaných peňažných prostriedkov je splatný na konci každého kalendárneho mesiaca, pričom klient je povinný zabezpečiť na svojom účte dostatok finančných disponibilných prostriedkov k automatickej úhrade mesačných splátok, úrokov, vrátane nabehnutých úrokov z omeškania.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca poskytol žalovanému kontokorent, čo vyplynulo z Oznámenia zo dňa 28.03.2011, k skôr zriadenému postžirovému účtu. Peňažný limit predstavoval 15.000,- Kč. Žalovaný priebežne čerpané peňažné prostriedky splácal až do realizovania výberu, dňa 05. 01.2012, kedy čerpal sumu 14.496,20 Kč. Ku dňu 28.01.2012 predstavoval zostatok dlžnej sumy 15.000,- Kč, spolu s ďalšími pripočítanými sumami na ťarchu účtu žalovaného vo výške 500,- Kč (čerpanie dňa 09. 01. 2012) a 3,80 Kč (poplatok ku dňu 28.01.2012), nakoľko na ťarchu účtu bola zaevidovaná úhrada poplatku. Od uvedeného obdobia žalovaný vykonal splátky v sume 37,77 Kč, 63,- Kč. Žalovaný nereagoval na písomné výzvy žalobcu pred podaním žaloby.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., účinného v čase poskytnutia kontokorentu, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, spotrebiteľským úverom nie sú:

- a) hypotekárny úver a komunálny úver podľa osobitného predpisu,
- b) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti,
- c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov,
- d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti,
- e) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je splatenie úverov na základe zmlúv uvedených v písmenách a) až d),

f) úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75 000 eur s výnimkou iného úveru alebo pôžičky podľa § 24; ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzavretých v období 12 mesiacov viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver podľa tohto zákona,

g) nájom podľa Občianskeho zákonníka, ak v zmluve o nájme nie je ustanovená povinnosť kúpy predmetu zmluvy po uplynutí určitej doby,

h) úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť do jedného mesiaca, ak v § 4 ods. 14 nie je ustanovené inak,

i) úver bez úroku a bez ďalších poplatkov,

j) úver, ktorý poskytuje zamestnávateľ svojim zamestnancom z vlastných zdrojov bez úroku alebo s ročnou percentuálnou mierou nákladov nižšou, ako prevláda na finančnom trhu, a ktorý sa neponúka verejne,

k) úver poskytovaný na základe zmluvy, ktorá je uzavretá na základe rozhodnutia súdu alebo iného orgánu ako výsledok vyriešenia sporu na súde alebo pred iným orgánom,

l) úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace s výnimkou iného úveru alebo pôžičky podľa § 24,

m) úver podľa osobitného predpisu,

n) úver bez poplatkov týkajúci sa odloženej platby existujúceho dlhu,

o) úver, na zabezpečenie ktorého sa od spotrebiteľa vyžaduje, aby ako zábezpeku uložil do úschovy veriteľa hnuiteľnú vec a zodpovednosť spotrebiteľa sa obmedzuje výlučne na túto založenú hnuiteľnú vec,

p) úver poskytovaný na účely podľa osobitných predpisov pre obmedzený okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, alebo bezúročný úver, alebo za iných podmienok, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, a za úrokové sadzby, ktoré nie sú vyššie ako úrokové sadzby prevládajúce na finančnom trhu,

q) úver, ktorého účelom je financovanie sústavného poskytovania služieb alebo dodávanie tovaru rovnakého druhu, ktorý spotrebiteľ spláca počas poskytovania služieb alebo dodávania tovaru formou splátok.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa, účinného v čase poskytnutia kontokorentu, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa odseku 4 uvedeného ustanovenia, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V danom prípade sa nesporne jedná o spotrebiteľský úver, čerpaný prostredníctvom povoleného kontokorentu, a z týchto dôvodov súd uvedený záväzkový vzťah posudzoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, Zákona o spotrebiteľských úveroch a Zákona o ochrane spotrebiteľa.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Spotrebiteľská zmluva je takým druhom zmluvy, pre ktorú Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti má zmluva obsahovať a naopak, aké podmienky obsahovať nesmie. Ide o tzv. neprijateľné podmienky. Úprava spotrebiteľskej zmluvy má právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromno-právnych vzťahoch a je základným inštitútom tzv. spotrebiteľského práva. Povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana zaručená Občianskym zákonníkom spotrebiteľovi, odôvodňuje postup súdu, ktorý ma posudzovať z úradnej povinnosti nekalý charakter zmluvnej podmienky a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá sa vyskytuje medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Značnú nerovnováhu je možné vysvetľovať ako právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje, alebo značne obmedzuje uplatňovanie jeho nárokov a znevýhodňuje ho vo vzťahu k dodávateľovi, ktorý konajúc v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti je vybavený odbornými a praktickými poznatkami a skúsenosťami pri uzatváraní zmlúv uvedeného druhu.

Vzhľadom na obsah ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je potrebné prijať záver, že neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovolával.

Ochrana, ktorú poskytuje Občiansky zákonník spotrebiteľom, umožňuje súdu preskúmať spotrebiteľskú zmluvu obsahujúcu nekalú podmienku aj vtedy, ak spotrebiteľ nenamieta nekalý charakter tejto podmienky z dôvodu, že náležite nepozná svoje práva alebo ho odradzujú náklady spojené so súdnym konaním. Neplatnosť zmluvnej podmienky však nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy, pokiaľ túto podmienku možno oddeliť od ostatných náležitostí zmluvy.

Súd dospel k záveru, že výška dlžnej istiny zodpovedá stavu čerpania a splácania úveru, rovnako súd považuje za primeranú aj úrokovú sadzbu vo výške 16,90 %, ktorá je porovnateľná s priemernými úrokovými sadzbami poskytovanými bankami, pretože je nepochybné, že úver je odplatným úkonom a odplatu predstavujú spravidla úroky. Úverový právny vzťah spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov, pričom povinnosťou dlžníka je platiť úroky z úveru. Úverové obdobie, teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, si môžu dohodnúť účastníci úveru. V danom prípade súd priznal uplatnený úrok z úveru, ktorý považuje za dôvodný. Žalobca sa domáhal zaplata úroku z úveru, jednak v kapitalizovanej forme vo výške 4.681,31 Kč za obdobie od 31. 01. 2012 do 15. 10. 2013 a tiež zaplata zmluvného úroku z úveru vo výške 16,90 % ročne za čas od 16. 10. 2013 do zaplata sumy 15.000,- Kč.

Súd konštatuje, že v prípade úhrady poplatku za správu úveru v sume 399,- Kč /19,- Kč x 21 mesiacov - od januára 2012 do septembra 2013 vrátane/, poplatky nie sú dôvodné. Zmluvné podmienky, ktoré požadujú od spotrebiteľa úhradu poplatku za vedenie úverového účtu, sú podmienkami neprijateľnými, nakoľko tieto poplatky nemajú povahu odplaty za konkrétnu zmluvnú službu poskytovanú bankou a preto nepredstavujú dojednanie týkajúce sa ceny. Slúžia výhradne záujmom banky, sú určené na sledovanie stavu plnenia úverovej povinnosti dlžníkmi. Je nutné zdôrazniť aj to, že výška uvedeného poplatku nebola súčasťou Oznamenia o poskytnutí kontokorentu, nebola ani súčasťou žiadosti o poskytnutie úveru v predtlačenej podobe. Z týchto dôvodov súd považuje uplatnenie nároku na zaplata poplatku za vedenie účtu za nedôvodné, pretože sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá jednoznačne nebola individuálne dojednaná a nejedná sa o odplatu za službu poskytovanú klientovi.

Okrem poplatku za vedenie účtu, boli uplatnené ďalšie poplatky súvisiace s opakovanými výzvami na plnenie, upomienkami, ktoré boli priebežne účtované žalovanému, žalovaný nenamietal zaúčtovanie týchto poplatkov, z toho dôvodu súd v tejto časti žalobe vyhovel.

Žalovaný sa nepochybné dostal do omeškania so splácaním úveru, uplatnil si úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne z celkovej dlžnej sumy 17.073,58 Kč, a to za obdobie od 03. 02. 2012 do zaplata. Súd vzhľadom na dôvody obsiahnuté vyššie znížil dlžnú sumu o sumu poplatkov za vedenie účtu, z toho vyplýva, že celková dlžná suma priznaná súdom predstavovala 16.674,58 Kč. Z tejto sumy súd priznal úrok z omeškania. Žalovaný bol v postavení spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy podľa ust. § 52 ods. 4 OZ, preto súd posudzoval úroky z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 1, 2 OZ, s použitím ust. § 1 Nariadenia vlády č. 163/2005 Sb. Podľa uvedeného ustanovenia, výška úrokov z omeškania zodpovedala ročnej výške reposadzby stanovenej Českou národní bankou zvýšenou o 7 % bodov. V každom kalendárnom polroku, v ktorom trvá omeškание dlžníka, je výška úrokov z omeškania stanovená reposadzbou Českou národní bankou a platná pre prvý deň príslušného kalendárneho polroku. Reposadzba Českej národní banky bola v období prvého dňa omeškania vo výške 1,05 %, po pripočítaní 7 percentuálnych bodov, celkový úrok priznaný súdom predstavoval 8,05 %.

Zhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca sa domáhal dôvodne zaplata dlžnej istiny, kapitalizovaného zmluvného úroku z dlžnej sumy 15.000,- Kč a zaplata zmluvného úroku za obdobie od 16. 10. 2013 do zaplata ako aj zákonného úroku z omeškania od 03. 02. 2012 do zaplata a zaplata poplatkov za upomienky a výzvy. V tejto časti súd žalobe vyhovel a vo zvyšujúcej časti týkajúcej sa poplatku za správu a vedenie úverového účtu súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

V danom konaní mal žalobca neúspech len v nepatrnej časti v rozsahu 0,02 %, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania.

Žalobca si uplatnil náhradu trov konania v celkovej výške 731,54 Eur, ktoré pozostávali z náhrady zaplateného súdneho poplatku 39,50 Eur a z náhrady trov právneho zastúpenia za 4 úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia, za návrh na začatie konania, účasť na pojednávaní dňa 10. 06. 2014 a dňa 11. 08. 2014). Za jednotlivé úkony si žalobca uplatnil tarifnú odmenu vo výške 51,45 Eur, režijný paušál 2 krát v hodnote 7,81 Eur a 2 krát v hodnote vo výške 8,04 Eur, cestovné vo výške cestovného hromadným dopravným prostriedkom dvakrát vo výške 8,80 Eur a náhradu za stratu času dvakrát vo výške 160,80 Eur.

Súd priznal odmenu za úkon v zmysle ust. § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. predstavovala 54,45 Eur, spolu za 4 priznané úkony sumu 205,80 Eur. Režijný paušál priznal ku dvom úkonom po 7,81 Eur (úkony vykonané v roku 2013) a 2 úkonom z roku 2014 v hodnote 8,04 Eur, spolu vo výške 32,70 Eur. Trovy právneho zastúpenia predstavovali sumu 237,50 Eur.

Cestovné výdavky preukázal právny zástupca žalobcu výpisom z internetovej stránky, kde cestovný lístok z P. do M. a do E. a späť predstavuje celkovo sumu 8,80 Eur (jednostranne vykonaná cesta 4,40 Eur). Cestovné bolo uplatnené v súlade s ust. § 15 písm. a.) uvedenej vyhlášky, v spojitosti s ust. § 73 ods. 2 zákona č. 543/2005 Z.z. o spravovacom a kancelárskom poriadku súdov.

Strata času predstavovala celkom 12 polhodín (čas strávený na ceste - 2 hodiny 39 minút), zmysle ust. § 15 písm. b.) a § 17 ods. 1 uvedenej vyhlášky, pričom za každú aj začatú polhodinu predstavovala strata sumu 13,40 Eur, za 12 polhodín obojstranne vykonanej jednej cesty 160,80 Eur.

Právny zástupca žalobcu preukázal, že je platiteľom DPH Osvedčením o registrácii, preto súd priznal i DHP 20 % zo sumy 559,10 Eur, pozostávajúcej z odmeny, režijného paušálu a zo straty času, predstavovalo výšku 111,82 Eur.

Celková náhrada trov konania, vrátane zaplateného súdneho poplatku, predstavovala výšku 728,02 Eur, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť v zmysle ust. § 149 ods. 1 O. s. p., na účet právneho zástupcu žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1,2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.